

Herved søger man at fremme Arbejdsviligheden, hvor Arbejdsevnen endnu er til Stede. Naar jeg har standset Skalaen ved det 66de Aar, er det, fordi jeg mener, at Samfundet ikke bør kalde paa fortsat Udsættelse af Retten til Aldersrente saa højt op i Aarene, at de Arbejdere, der under legemligt Arbejde har slidt haardt paa Kræfterne, og Smaakaarsfolk i det hele taget normalt ikke vil være arbejdskraftige længer, saa at deres Arbejdsevne er forvandlet til Arbejdsinvaliditet.

Endvidere foreslaas det at give den samme Ret til Aldersrente for Mand og Kvinde. Den nuværende Lovgivning fastsætter, at den med sin Mand samlevende Hustru er udelukket fra Alderdomsunderstøttelse. Lovforslaget gaar ud paa at give den 60-aarige enlige Kvinde og den 60-aarige enlige Mand Ret til Aldersrente, men tillige den 60-aarige Kvinde, som samlever i Ægteskab med en yngre eller ældre Mand, Ret til sin Aldersrente, den 60-aarige Mand, som samlever i Ægteskab med en yngre eller ældre Kvinde, Ret til sin Aldersrente, og hvis de begge har overskredet de 60 Aar, begge Ret til Aldersrente.

Jeg skal nu tillade mig at nævne de Beløb, som Lovforslaget bygger paa. Lovforslaget deler Aldersrentens faste Beløb i Grupper, nemlig til Ægtepar, hvor begge er fyldt 60 Aar, til enlige Mænd samt Ægtepar, hvor kun Manden er fyldt 60 Aar, og til enlige Kvinder samt Ægtepar, hvor kun Hustruen er fyldt 60 Aar; der sættes forskellige Beløb for disse tre Grupper, og de største Beløb gives naturligvis til de Ægtepar, hvor begge er fyldt 60 Aar. Lovforslaget indfører videre tre andre Grupper, hvorefter det faste Beløb fastsættes, idet der tages Hensyn til Opholdsstedet, saaledes som der gøres i anden Lovgivning. Hovedstaden og de større Købstæder udgør een Gruppe, de andre Købstæder og hylignende Landkommuner en anden Gruppe og de egentlige Landkommuner en tredje Gruppe. Det foreslaas da, at det faste aarlige Beløb sættes i Hovedstaden og de større Købstæder for Ægtepar, hvor begge er fyldt 60 Aar, til 780 Kr.; i de andre Købstæder og de bybebyggede Landkommuner sættes Beløbet for de samme Personer til 710 Kr. aarlig, og i Landkommuner med under 2 000 Indbyggere sættes det til 640 Kr. Til enlige Mænd samt Ægtepar, af hvilke kun Manden er fyldt 60 Aar, sættes Tallene til 420, 380 og 340 Kr., og til enlige Kvinder samt Ægtepar, af hvilke kun

Hustruen er fyldt 60 Aar, til henholdsvis 360, 330 og 300 Kr. De vil se heraf, at de Tal, der foreslaas for Ægtepar, hvor begge Ægtefæller er fyldt 60 Aar, fremkommer ved en Sammenlægning af den 60-aarige enlige Mands og den 60-aarige enlige Kvindes Aldersrenter.

Den Forhøjelsesprocent, hvormed Aldersrenten forøges, hvis Aldersrenteydelsen begæres udsat, er af Statistisk Departement efter Anmodning udregnet saaledes, at hvis Ydelsen for vedkommende Modtager skal have samme matematiske Værdi, som hvis Ydelsen var begyndt med det 60de Aar, maa dette, hvis Begæringen udsættes til det 61de Aar, medføre en Forhøjelse med 8 pCt., til det 62de Aar med 16 pCt., til det 63de Aar med 25 pCt., til det 64de Aar med 35 pCt., til det 65de Aar med 46 pCt. og til det 66de Aar med 58 pCt. For nu ikke at trætte det høje Ting med alt for mange Tal skal jeg kun nævne, hvorledes disse Procentforhøjelser, udtrykte i faste Tal, vil virke for en enkelt Gruppe, og jeg tager da den højeste Gruppe, Ægtepar, der begge er fyldt 60 Aar, i Hovedstaden og de større Købstæder. Dér bliver Aldersrenten, naar den begæres ved det 60de Aar, 780 Kr., ved det 61de Aar 840 Kr., ved det 62de Aar 900 Kr., ved det 63de Aar 970, ved det 64de Aar 1 050, ved det 65de Aar 1 140, ved det 66de Aar og derefter 1 230 Kr. Disse Forhøjelser indtræder, naar Begæringens Indgivelse opsættes til den ene af Ægtefællerne er fyldt de Aar, som jeg her har nævnt.

Jeg skal dernæst nævne de Indtægtsbeløb, som ikke kommer i Betragtning ved Aldersrentens Tildeling. I § 6 foreslaas det, at „ved Afgørelsen af, om en Person efter sine Indkomster er berettiget til Aldersrente, bliver der at bortse fra Indtægt indenfor en Værdi af 600 Kr., for Ægtepars Vedkommende 900 Kr. aarlig, hvad enten den hidrører fra personligt Arbejde, privat Understøttelse eller Besiddelse af Formue eller Ejendom.“ Et Ægtepar vil altsaa kunne have 900 Kr. i Indtægt og dog have Ret til den fulde Aldersrente. Disse 900 Kr. kan fremkomme ved eget Arbejde, ved privat Understøttelse eller ved Besiddelse af Formue eller Ejendom. Det vil ses, at det er en ikke ringe Kapital — efter en Rentefod af 5 pCt. en Kapital paa 18 000 Kr. —, som et Ægtepar kan have, uden at Retten til Aldersrente derigennem beskæres. Bestemmelsen vil saaledes i høj Grad begunstige den lille Kapitalopsamling, Sparsommeligheden, hvor den er i Stand til at